

Farsi - Number 101a
February 2017

HealthLinkBC

عفونت ویروس پاپیلومای انسانی (HPV) و زگیل تناسلی Human Papillomavirus (HPV) Infection and Genital Warts

درد، احتمالاً همراه با خارش و گاهی همراه با خونریزی است. این زگیل‌ها ممکن است در کشاله‌ی ران، اندام‌های جنسی، کفل و داخل واژن یا مقعد ظاهر شوند. در موارد نادر داخل دهان هم پیدا می‌شوند.

از آنجا که گونه‌های بسیاری از عفونت ویروس پاپیلومای انسانی زگیل‌های قابل دیدن ایجاد نمی‌کنند، بسیاری از افراد هیچ نشانه‌ای از ابتلا به عفونت‌های عفونت ویروس پاپیلومای انسانی ندارند. در نتیجه این افراد ممکن است ناآگاهانه عفونت ویروس پاپیلومای انسانی را به دیگران منتقل کنند.

خطرات ابتلا به عفونت ویروس پاپیلومای انسانی چیست؟

اکثر افرادی که به عفونت ویروس پاپیلومای انسانی مبتلا می‌شوند در طول 2 سال درمان می‌شوند. اگر از بین نرود، سلول‌های آلوده به نوع عفونت ویروس پاپیلومای انسانی که موجب سرطان می‌شود شروع به تغییر کرده که می‌تواند منجر به سرطان در گردن رحم، مقعد، واژن، فرج، آلت مردانه و گلو بشود. در میان این سرطان‌ها، سرطان گردن رحم شایع‌ترین است. سالانه حدود 200 زن در بی‌سی مبتلا به سرطان گردن رحم می‌شوند و حدود 50 زن به دلیل همین بیماری فوت می‌کنند.

درمان زگیل تناسلی چیست؟

زگیل تناسلی را می‌توان با داروهای موضعی یا انجماد درمان کرد. این روش‌ها را معمولاً برای مدت 4 تا 16 هفته در محل ابتلا به کار می‌برند. مدت درمان با توجه به شدت زگیل‌ها و روش درمانی انتخاب شده تفاوت خواهد کرد. این درمان‌ها موجب از بین رفتن عفونت ویروس پاپیلومای انسانی نمی‌شود؛ شخص درمان شده کماکان می‌تواند ناقل عفونت باشد، حتی اگر زگیلی در بدنش دیده نشود.

هشدار: برای درمان زگیل تناسلی از محصولات رفع زگیل بدون نسخه پزشکی استفاده نکنید. این محصولات برای استفاده در اندام‌های جنسی نیستند و ممکن است موجب سوختگی شدید شوند.

آیا واکسنی برای عفونت ویروس پاپیلومای انسانی وجود دارد؟

سه نوع واکسن برای عفونت ویروس پاپیلومای انسانی در کانادا وجود دارد: Cervarix®، Gardasil® و Gardasil®9. هر 3 واکسن فرد را در برابر گونه‌هایی از عفونت ویروس پاپیلومای انسانی که موجب بیشتر انواع سرطان‌های گردن رحم و بسیاری دیگر از سرطان‌های کمتر رایج می‌شوند محافظت می‌کنند. Gardasil® و Gardasil®9 همچنین در برابر گونه‌هایی از عفونت ویروس پاپیلومای انسانی محافظت می‌کنند که موجب اکثر موارد زگیل‌های تناسلی می‌شوند. این واکسن به پیشگیری از عفونت ویروس پاپیلومای انسانی کمک می‌کند اما وقتی عفونت به وجود بیاید به از بین رفتن آن کمی نمی‌کند. برای آگاهی بیشتر درباره‌ی واکسن‌های عفونت ویروس پاپیلومای انسانی به

عفونت ویروس پاپیلومای انسانی (HPV) چیست؟

عفونت ویروس پاپیلومای انسانی (HPV) یکی از رایج‌ترین بیماری‌های آمیزشی مُسری (STI) است. این عفونت مجموعه‌ای از بیش از 100 نوع ویروس است که می‌تواند آلت تناسلی مردانه، فرج (بخش بیرونی واژن)، یا مقعد و جداره‌های واژن، گردن رحم یا مقعد را آلوده کند.

در اکثر موارد، عفونت ویروس پاپیلومای انسانی خطرناک نیست، نشانه‌ای ندارد و بدون نیاز به درمان خود به خود رفع می‌شود. این ویروس در اکثر موارد در اندام‌های تناسلی و مقعد یافت می‌شود. در موارد کمتری در دهان یا گلو هم وجود دارد.

از میان بیش از 100 نوع عفونت ویروس پاپیلومای انسانی، حدود 40 نوع بر اندام‌های تناسلی اثر می‌گذارند. دو نوع از این عفونت موجب 70 درصد سرطان‌های گردن رحم و همچنین سرطان‌های کمتر رایج گلو، مقعد، آلت مردانه، واژن و فرج می‌شوند.

دو نوع دیگر از عفونت ویروس پاپیلومای انسانی موجب اکثر موارد زگیل تناسلی می‌شوند که به شکل برآمدگی‌های تخت یا شبیه گل‌کلم در محدوده‌ی اندام‌های تناسلی ظاهر می‌شوند.

احتمال دارد در یک زمان به بیش از یک نوع عفونت ویروس پاپیلومای انسانی مبتلا شوید. به منظور انجام یک تشخیص دقیق، تمام برآمدگی‌ها و ضایعه‌های مشکوک باید توسط یک مراقبتگر بهداشت معاینه شود. سرطان گردن رحم که توسط HPV ایجاد می‌شود از طریق آزمایش پپ، که بخشی عادی از آزمایش بهداشت جنسی زنان است، تشخیص داده می‌شود.

عفونت ویروس پاپیلومای انسانی چگونه منتقل می‌شود؟

عفونت ویروس پاپیلومای انسانی از طریق تماس پوستی منتقل می‌شود. این مسئله می‌تواند در حین رابطه‌ی جنسی دهانی، واژنی یا مقعدی یا در طول هر نوع دیگری از فعالیت جنسی که همراه با تماس پوستی طرفین باشد صورت بگیرد.

عفونت ویروس پاپیلومای انسانی چقدر رواج دارد؟

سه نفر از هر 4 نفری که فعالیت جنسی داشته باشند در مقطعی از زندگی خود به یکی از عفونت‌های عفونت ویروس پاپیلومای انسانی مبتلا خواهند شد. هر چه تعداد شرکای جنسی شما بیشتر باشد، احتمال بیشتری برای ابتلای به عفونت ویروس پاپیلومای انسانی وجود دارد.

نشانه‌های عفونت ویروس پاپیلومای انسانی چیست؟

زگیل‌های تناسلی یکی از نشانه‌های عفونت ویروس پاپیلومای انسانی است. زگیل تناسلی برآمدگی تخت یا شبیه گل‌کلم است که معمولاً بدون

پرونده‌ی HealthLinkBC File #101b واکسن ویروس پاپیلومای انسانی (HPV) مراجعه کنید.

چگونه می‌توانم احتمال ابتلا به بیماریهای آمیزشی (STI) را کاهش دهم؟

آمیزش جنسی سالم را با استفاده از کاندوم رعایت کنید
کاندومهای مردانه و زنانه چنانچه طبق دستور استفاده شوند، از گسترش بسیاری از بیماریهای آمیزشی، از جمله اچ‌آی‌وی، در هنگام آمیزش جنسی واژنی یا دهانی جلوگیری می‌نمایند. کاندوم برای جلوگیری از آن دسته بیماریهای آمیزشی که از راه تماس پوستی منتقل می‌شوند، از قبیل تبخال یا زگیل تناسلی (ویروس پاپیلوم انسانی یا HPV) و سیفلیس کارایی کمتری دارد.

نکات مهمی که هنگام استفاده از کاندوم باید به خاطر داشته باشید:

- بسته کاندوم را بررسی کنید که آسیبی ندیده باشد. از کاندوم آسیب‌دیده استفاده نکنید.
- تاریخ مصرف را بررسی کنید. از کاندومی که تاریخ مصرف آن سپری شده استفاده نکنید.
- بسته را با دقت باز کنید به طوری که کاندوم پاره نشود. از کاندوم پاره شده استفاده نکنید.
- کاندوم را از اشیاء تیز، مانند گوشواره و انگشتری، گلمیخ یا جواهر آلات نوک تیز مورد استفاده در سوراخکاری بدن دور نگاه دارید.
- کاندومها را در دمای معمولی اتاق نگهدارید.
- در هر آمیزش جنسی از یک کاندوم جدید استفاده کنید. کاندومها را دو بار استفاده نکنید.
- دو کاندوم را با هم مصرف نکنید.
- همراه با کاندوم لاستیکی مردانه، تنها از روان‌کننده‌های آب-پایه استفاده کنید. روان‌کننده‌های روغنی مانند ژل‌های مشتقات نفتی، لوسیون، یا روغن بچه می‌توانند کاندوم لاستیکی را ضعیف یا خراب کنند.
- همراه با کاندوم‌های پلی‌اوریتان می‌توان از روان‌کننده‌های آب یا روغن‌پایه استفاده کرد.
- تنها از کاندوم‌هایی استفاده کنید که از لاتکس یا پلی‌اوریتان (پلاستیک) ساخته شده‌اند. کاندوم‌های لاتکس یا پلی‌اوریتان بهترین انواع کاندوم برای پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی مسری هستند. (کاندوم‌های تهیه شده از پوست حیوانات می‌توانند به پیشگیری از بارداری کمک کنند اما برای پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی مسری کارکردی به خوبی کاندومهای لاتکسی یا پلی‌اوریتانی ندارند.)

خود را واکسینه کنید

برخی از بیماریهای آمیزشی، مانند هپاتیت آ، ب و ویروس پاپیلوم انسانی (HPV) با واکسن قابل پیشگیری هستند. با مراقبتگر بهداشتی خود در مورد چگونگی دریافت این واکسنها صحبت کنید.

از وضعیت سلامت جنسی خود آگاه باشید

اگر به تازگی شریک جنسی خود را تغییر داده‌اید، یا اگر چندین شریک جنسی دارید، با انجام منظم آزمایشهای تشخیص بیماریهای آمیزشی دریابید که به این گونه عفونتها مبتلا هستید یا نه. تشخیص و درمان بیماریهای آمیزشی، (از جمله اچ‌آی‌وی)، احتمال انتقال عفونت به شریک جنسی‌تان را کاهش می‌دهد.

هر چه تعداد شریکهای جنسی فرد بیشتر باشد، احتمال در معرض بیماری آمیزشی قرار گرفتن فرد نیز بالاتر خواهد بود.

در باره پیشگیری صحبت کنید

قبل از آمیزش جنسی، در مورد بیماریهای آمیزشی و اینکه چگونه می‌خواهید از آنها پیشگیری کنید با شریک جنسی خود صحبت کنید. اگر برای گفتگو در مورد آمیزش جنسی سالم با شریک جنسی خود مشکل دارید، با مراقبتگر پزشکی خود یا یک مشاور صحبت کنید.

برای راهنمایی در مورد چگونگی گفتگو با شریک جنسی‌تان، از صفحه اینترنتی منبع آمیزش جنسی هوشمند مرکز کنترل بیماری بی‌سی (BC Centre for Disease Control (BCCDC) Smart Sex (Resource) دیدن کنید:
<http://smartsexresource.com/sex-talk/talk-about-it>

اطلاع دادن به شریک جنسی

اگر مبتلا به یک بیماری آمیزشی هستید و از نظر جنسی فعال می‌باشید، مهم است که شریکهای جنسی خود را آگاه کنید. این امر به آنها امکان می‌دهد که در مورد سلامتی خود و آزمایش دادن تصمیم بگیرند.

برای آگاهی بیشتر

برای آگاهی بیشتر در باره اینکه چگونه می‌توانید احتمال ابتلا به بیماری آمیزشی را کاهش دهید از پرونده آگاهی‌رسانی زیر دیدن کنید:

[HealthLinkBC File #080](#) پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی (مُسرّی (STI)).

BC Centre for Disease Control
An agency of the Provincial Health Services Authority